

Trekkersbode

Tijdschrift van de Belgische Touwtrek Bond

Voorwoord,

Bijna is het weer afgelopen, nog enkele wedstrijden om het af te leren en dan kunnen we weer voor de TV gaan liggen zappen, chips eten,...

Hoe het afliep hebben jullie allemaal kunnen volgen via radio, kranten, onze site, internet,...

De clubteams draaide weer lekker mee en de nationale teams bevestigde de stijgende lijn van de laatste jaren. Nog een paar jaar hard trainen en de grote landen gaan moeten barsten of breken. Het is al enkele jaren geleden dat wij de "walk in the park" van het toernooi waren en dat hebben ze geweten en gevoeld.

In 2007 trekken we naar Engeland Minehead waar we ze allemaal nog eens het vuur aan de schenen gaan leggen.

Ik reserveer alvast het zelfde weer als dit jaar.

Prettige winterstop

Patrick

cover ... via TTV Jagersrust stonden er ook Belgische dames op het podium. Linda Van Gorp en Leen Sommen behaalde brons in de -520 kg klasse en samen met Sabine Swaans deden ze er nog een zilveren bij in de 560 kg ... (foto Ann Van Hoeck)

Trekkersbode -online

onderdeel van <http://www.touwtrekken.be>
e-mail : trekkersbode@touwtrekken.be

Editie oktober 2006

Open TWIF 2006	p.2
GENSB	p.4

Open TWIF Assen 2006

Tijdens het 3de weekend van september wordt er, tweejaarlijks, het Wereld Kampioenschap touwtrekken georganiseerd. Het andere jaar is het dan Europees Kampioenschap. In 2006 werden de touwtrekteams van alle continenten, in het Nederlandse Assen samengebracht. Teams van Amerika, Canada, Letland, Litouwen, Zweden, China, Japan, Zuid-Afrika, Israël, Zwitserland, Italië, Duitsland, Engeland, Schotland, Nederland, ... Noem maar op, ze waren er zowat allemaal. (verslag Raf Mertens op <http://www.mertensmannen.be>)

Voor België namen deel: wij (De Mertensmannen), samen met onze landgenoten: Fam.Janssens, Berketrekkers, Modesten, en Versieck, bonden we de strijd aan tegen de rest van de wereld.

Toen we in het begin van het jaar ons sterkste team op den "bascul" plaatsten, stond er op het afleesvenster 690 kg af te lezen. Voor de 680 een haalbare zaak; 10 kg afgevallen met 8 man dat is niks. Maar we wilden met dit team naar de 640 kg, dat zou dan 6 kg de man kwijtlopen worden. We hadden lichtere manschappen, maar tegen de zomer werden enkele met blessures uit de running gehaald. Maar op acht maanden tijd kan een mens met wilskracht veel bereiken. De friet met mayonaise, de chips en koekskes, ... we moesten het enkele maanden met heel wat minder of liefst nog zonder stellen.

Eind van de zomer; Internationaal touwtrektoernooi bij het Nederlandse Eibergen. Hier zouden we met HET team al eens pieken. Het was een kleine 5 weken voor het WK. 648 kg, met één lichtere invaller konden we in de 640 kg klasse aantreden. Het werd een zware dag. We trokken voor de middag de 680 en 's namiddags de 640. De grond was doordrongen met het hemelse vocht, om niet te zeggen, een modderbad. Na veel gespets en ander "gevuik" werden we 5de met de 680 en 3de met 640. Het team kwam stilaan op het punt dat "scherp" wordt genoemd. Er moest natuurlijk nog wel minstens 8 kg af. Dat moet kunnen.

Een ander probleem was dan wel, als we 50 kg voor de 640 kg klasse kwijt liepen, stonden we met dat zelfde team 40 kg te licht voor de 680 kg. Dat werd dan opgelost door

onze 2de ankerman ; Bart Oostvogels, een beer van een vent. Die kon ons team opkrikken tot 660 kg. Dan was dat probleem toch al half opgelost.

De weken voor het wereldkampioenschap zijn we gaan samen trainen met het Nederlands team Jagersrust, uit Schijf. Dat waren trainingen waar je zo bijna een week nodig had om van te bekomen. Een WK is ook niet niks, dus bloed, zweet, tranen, eelt, kramp, honger, afzien en nog eens

© Ann Van Hoek

afzien, het hoort er allemaal bij. En ons ploegske was wel gemotiveerd om is "te vlammen" tijdens het kampioenschap.

13 september 2006. Het Wereldkampioenschap stond voor de deur. De 8 leden die woensdag vertrokken stonden zo scherp als maar kunnen kon. Zij zouden donderdag in de 680 kg klasse aantreden.

Donderdag morgen, 06:00. De Mertensmannen : Corné Buiks, Marino Roets, Raf Mertens, Dolf Mertens, Maarten Peeraer, Luc Mertens, Bart Elst, een Bart Oostvogels kregen het nummer 703 op hun arm en been gestempelt. 659 kg droog aan den haak. Op 2 na het lichtste team in deze gewichtsklasse. Klaar om te knallen, maar eerst etenstijd. Een

stevig ontbijt van grof brood, een karton eieren, een kit melk en enkele trossen bananen moesten volstaan. We moesten het gewicht voor de 640 kg klasse nog een dag houden, dus enige ingetogenheid was aan te raden. Om half 10 werd het startschot gegeven. Onze loting was zwaar, maar met wat geluk "doenbaar". Na de eerste trekken wat onwennig en onrustig naar de overwinning te knokken, werd het team stilaan een stoomtrein met zelfvertrouwen dat niet meer te stoppen was. Moet wel gezegd, onze eigen coach kon die dag niet aanwezig zijn, maar de coach van Galliërs, Johan van de Veke, heeft zijn taak als goede treinbestuurder heel goed overgenomen. (Waarvoor nogmaals dank Johan.) Alle tegenstand werd zonder pardon overrompeld door bruto geweld gebundeld op één touw, richting overwinning. Alle teams, behalve één,

Het Nederlands Eibergen. (Zij waren nog altijd kwaad dat we hen op hun wedstrijd een halve trek, en dus de eindoverwinning op eigen terrein hadden afgepakt. Helemaal niet vergevingsgezind) Deze hadden zoveel overmacht dat we geen enkel verhaal meer hadden. We kwamen hierdoor als 2de uit de reeksen. De 2 reekshoofden gaan door, en daar waren we toch maar netjes bij.

In de 1ste kwartfinale kregen we Vios Bison tegen. Een troep afgetrainde beren, die al helemaal met het touw zijn vergroeid omdat ze het touwtrekken al zolang doen. Onze tactiek werd besproken : Nog harder knallen, een goei lel en op volle druk door de goot sleuren. Zo gezegd, zo gedaan. Maar het was verkeerd gedacht, de kudde nam ons te grazen. Dat vonden wij dus

NIET plezant he. Opnieuw, en nu alles uit de kas: Na 2 volle minuten heen en weer gesnoek en gebeul kregen we de bisons aan onze kant. 1-1. Dat wil wel zeggen, 3de trek, en dat is niet min in een kwartfinale, laat dat even duidelijk zijn. Dus volle concentratie, elk spierke tot het uiterste gespannen, de ogen op de scheidsrechter, de hiel goed diep in de grond gekapt, ... trekken,... Nu. Zestien peziges lichamen vielen in het touw, het touw kraakte als dat het van hout was, ... Enorme krachten werden uit armen en benen geperst. Mertensmannen nam cm na cm tot 40 cm voor het lintje over de meet zou gaan. De bisons hielden onze blauwe trein staande. Beide teams begonnen uit vermoedheid fouten te maken. Spijtig genoeg was de 3de fout voor ons, ook het einde voor strijd naar de 680 kampioen.

Alles op de 640. 's Avonds op de weegschaal stonden we 638 kg. 52 kg kwijt. We konden toch een beetje eten om wat krachten op te doen voor de komende dag. Een extra portie spaghetti werd verorberd. Op ons gemak naar de bungalow en wat later nog een uurtje loslopen zouden volstaan om op het juiste gewicht te staan. En zo eindigde deze dag op een rustige manier, mentaal en lichamelijk klaar voor een nieuwe zware dag.

Vrijdagmorgen, 06:00u. De weegschaal gaf het getal 636 kg. Nog 2 kg minder dan na het eten daags voordien. Wat wil je nog meer? Donderdagavond waren Pieter Peeraer en Ruben Baelen ons team komen versterken. Onze Ankermannen werden verwisselt en een reservespeler werd toegevoegd. T.T.V. Mertensmannen was klaar voor de 640 kg klasse. De stempel die die ochtend op ons been werd gedrukt was meteen ook het einde van onze vermageringsperiode, er mocht weer gegeten worden. Er werden rustig enkele broden, kartonnen eieren en een versneden varken van het buffet geschaard en verorbert. Het moest vooral rustig

gebeuren, want onze buikjes waren dat dus echt niet meer gewoon.

14 u: Start 640 klasse : Onze vaste coach : Karel Roelands was ondertussen ook gearriveerd. We maakten ons klaar en wachtten onze loting af. Deze keer hadden we minder geluk. Het zou werkendag worden om hier door te geraken.

Maar we waren nog goed gemotiveerd, het kopke zat fris, het lichaam soepel en spieren ontspannen.

De Blauwe Trein wordt door zijn bestuurder klaargestoomd. De eerste start werd

gegeven, en met een geweldige klap werd de aanval ingezet. Elke voet werd vastgeslagen in de grond, beenpezen gaven enorme spanning terwijl de armspieren samen met rug en schouders, de tegenstand de richting van gaan presenteerden: voorwaarts. Het blauwe team zat zo geweldig samen te werken dat er echt niks tegen te beginnen was. En ditmaal werden ALLE teams uit de loting afgemaakt. T.T.V. Mertensmannen werd de winnaar in de groep!

De eerste kwartfinale : Vechtlust – Mertensmannen. Zoals een dag eerder ..., een potje België – Holland.

We deden door zoals we bezig waren : fel starten, alle druk erop en erop houden, goed reageren op pijnlijke tegenklappen, en die klappen zo hard terugpakken dat er ruggen braken aan de overkant, én..... Afwerken!

In de kwart finales! Nu waren we

nog met 8 ploegen! Eén stapke verder dan daags voordien, twee stapkes verder dan op het EK in Italië het jaar voordien.

Onze volgende tegenstander was van een ander kaliber : Felton Eccles. 8 Engelse mannen waarvan de gemiddelde leeftijd die van onze vaders benaderde. Gemiddeld 20

© Ann Van Hoeck

jaar ervaring en meermaals kampioen tijdens Wereld en Europese kampioenschappen.

Alles wat we nog in de (borst)kas hadden werd nog boven gehaald. Alle mogelijke en onmogelijke praktijken werden geprobeerd maar het kon niet baten. We moesten onze meerdere erkennen in het Engelse Felton Eccles dat 3de eindigde in de 640 kg klasse.

Als eerste Belgische team kregen we het voor mekaar. Bij de laatste 8 teams geraken. En dan bovendien door de winst in onze groep, als 5e eindigen op het WK. 5e van de héle wereld... prachtig toch?

Dit hadden we niet verwacht, en konden niet anders dan dit vieren! Maar hier wordt uit goede gewoonte in alle talen over gezwegen. ;-)

In volgende editie proberen we wat uitgebreider op het Wereldkampioenschap (voor landenteams) in te gaan.

GENSB 2006 – Hutwill Zwitserland

Op 26 augustus was Hutwill in Zwitserland het middelpunt van het jeugdtouwtrekken. GENSB editie 2006 stond op de agenda. 6 Belgische ploegen namen deel aan dit jeugdervaringstoernooi. In totaal waren er 47 ploegen ... de Belgische ploegen waren TTV Fam. Janssens1 (15e), TTV De Berketrekkers (18e), De Boerekes (21e), Mertensmannen (24e), TTV de Galliërs (30e) en TTV Fam.Janssens2 (31ste).. (verslag Nick Thijs op <http://www.famjanssens.be>)

Het was weer Gensb toernooi. Deze keer werd er gestreden op een hobbelige grasmat in het Zwitserse - Hutwil. Voor deze negende editie hadden de supporters zich weer perfect opgesteld om ons achteruit te schreeuwen. Aanvankelijk liep het niet zo lekker met Fam. Janssens I. Na drie trekbeurten tegen respectievelijk Lagerwije, Wieden en Thurtal stond er slechts 1 punt op het scorebord. De finales leken wel heel ver weg op deze manier. Tegenlijkertijd waren de jongens en meisjes van Fam. Janssens II hun toernooi aan het spelen. Met 2 gasttrekkers van Mertensmannen, 1 van Treklust, 1 van Jagersrust en 1 van Boerekes konden we ons al een mixed ploeg noemen. Gelijk opgaand deden we het met Fam. Janssens I alleszins wat de punten betreft. In trek 4 voor Fam. Janssens I kon de eerste overwinning binnengehaald worden. Van toen af ging de puntentelling gestaag naar boven. Eveneens deed Fam. Janssens II het uitstekend. Tot punt nummer 7 waren ze perfect in lijn met hun clubgenoten. Toen moesten ze de rol lossen en konden ze op die manier hun gedeelde 29ste plaats pakken. Fam. Janssens I wist van geen ophouden en wist in de spannende trek tegen het Zwitserse Waldkirch de drie punten binnen te halen. Tegen het jonge team van Jagersrust werd de kriebel op de taart gezet met opnieuw 3 punten. 13 punten hadden we nu met een 3de plaats in de groep. Wie de geschiedenis van het Gensb toernooi een beetje kent, weet dan dat de 4 beste 3des van de 6 groepen eveneens door gaat naar de volgende ronde. Of we erbij waren of niet was een groot vraagteken. Bang afwachten was het tot het verlossende antwoord kwam dat we inderdaad mee mochten battelen in de finales. We ontmoetten het Duitse geweld van Esbachtal. Zonder ervan overtuigd

te zijn dat we dit aankonden probeerden we er het beste van te maken. De start in de finale verloren we kansloos waardoor we al snel een meter moesten prijsgeven. Ook de volgende drie meter op de slechte kant van het veld gingen naar de Duitsers. Niet zonder moeite maar we waren genoodzaakt om al onze overige

metertje kwam er niet uit. Mede door de bergoplopende ondergrond, mede door de vermoeidheid en mede door het goeie blok werk van Esbachtal. Het verdict was hard en de teleurstelling groot. Zo dicht bij een volgende ronde. Toch een super prestatie geleverd. Knap werk jongens en volhouden op deze manier.

energie in trek 2 te gooien. In trek 2 wisten we feilloos te starten en de zwarte trein in gang te zetten. Decimeter voor decimeter wisten we binnen te halen. Achteruit gevoeld door de supporters konden we verrassend er een derde trek uit halen. De toss zou heel veel beslissen wisten we, met dit baan verschil. We verloren deze toss en mochten zo ons kans wagen op de slechte baan. De start was weer voortreffelijk. Opnieuw gingen we moeizaam achteruit. Eén voor één over het bultje dat het terrein in zich had. Het werd zelfs zo moeizaam dat we strandde op een metertje van de eindmeet. Wat de supporters ook deden het laatste

In de finales wist Lagerwije uit Nederland de gensb titel te grijpen voor het Zuid-Afrikaanse Drotsby. De titelverdediger Valleitrekkers werd derde voor Appenzell uit Zwitserland.

Graag danken we nog onze gasttrekkers die het toernooi voor ons mee deden slagen. Hartelijk dank. Met een speciaal woordje van dank aan Hans die 3 jaar met ons meereisde naar dit toernooi en ons zo meehelpte met deze super resultaten.